

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **JUDr. T. M., Ph.D.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. 5. 2025, č. j. 3 Ad 1/2025-48,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora uvedené věci dne 20. 6. 2025 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) směřující proti v záhlaví označenému usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 12. 2024, č. j. P 38/2024-0017, ve věci pozastavení výkonu advokacie stěžovatele.

[2] Stěžovatel společně s podáním kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek za její podání. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 25. 6. 2025, č. j. 5 As 130/2025-5, vyzval ke splnění poplatkové povinnosti. K zaplacení soudního poplatku soud stěžovateli stanovil v souladu s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) přiměřenou lhůtu 15 dnů. Stěžovatel byl o následcích nesplnění výzvy v usnesení č. j. 5 As 130/2025-5 řádně poučen.

[3] Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno do datové schránky stěžovatele v pátek 27. 6. 2025. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku tak uplynula v pondělí 14. 7. 2025, jakožto nejbližší následující pracovní den po sobotě 12. 7. 2025, na kterou by konec lhůty jinak připadl. Stěžovatel však do dnešního dne soudní poplatek nezaplatil. Na výzvu Nejvyššího správního soudu zareagoval stěžovatel žádostí o osvobození od soudních poplatků; tuto žádost ovšem podal zdejšímu soudu až ve středu 16. 7. 2025, tedy 2 dny po marném uplynutí propadné lhůty stanovené usnesením č. j. 5 As 130/2025-5. Nejvyšší správní soud tak k podané žádosti nepřihlížel. Stejně jako se nepřihlíží k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty (§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích *in fine*), nepřihlíží se ani k opožděně podané žádosti o osvobození; srov. shodně

relevantní judikaturu (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2017, č. j. 3 As 321/2017-19, či ze dne 25. 10. 2018, č. j. 1 Afs 245/2018-46), jakož i odbornou literaturu (KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 260 (odst. 67 k § 36).

[4] Nejvyšší správní soud proto podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), rozhodl o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[5] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nemá podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. žádný z účastníků řízení právo na náhradu jeho nákladů.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 24. července 2025

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu